

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvдовici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Complectitvr Mysteria Diuinitatis, Trinitatis, & perfectionum Dei: ac
de beneficiis eius in homines, naturalibus & supernaturalibus

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 46. De paterna Dei Prudentia in vitæ Statibus & Officijs
distribuendis, cuiq[ue] dando eum statum, qui saluti eius magis expedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38214](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-38214)

O Rex Supreme, si licet ex terra facere cælum, & sanctificando nomen tuum, & faciendo voluntatem tuam in hac valle lacrymarum, Mats. 6.
10.
sicut faciunt Spiritus beati in suo paradiſo deſſicarum! certus enim sum, quod tunc vallis lacrymarum, eſſet mihi vallis conſolacionis: & paradiſus deſſicarum, veniens ad vallem lacrymarum, conuerteret planctum meum in gaudium, & impleret me lætitia. Adueniat Rex meus, regnum tuum ad me; & ſiquidem tu es mecum in Sacramento, acueſidem meam, & accende me charitate tua, ut te agnoſcam ac diligam, ita ut tu regnes in me, & ego fruar te, regnanſt ecum in Regno Patriſtui in æternum. Amen.

MEDITATIO XLVI.

DE PATERNA DEI PRO-
videntia in distribuendis statibus &
officijs, prout cuique expedit
magis ad ſalu-
tem.

P V N C T V M I.

R I M O considerandum, quod
Deus Dominus noster eminen-
ter sit a nōſter Pater, geratque
hoc munus erga nos infinites
meliūſ, quām omnes terreni Pa-
tres; qui cum illo comparati, non merentur
hoc nomen. ex quo fit, ut non ſolum creet ac
gene-

a Matt. 13, 9.

*Tria Cale-
stis Patris
propria.*

*b 1. Corint.
12.12.*

*c 1. Corint.
12.18.*

generet nos in Esse naturæ & gratiæ; & in vtroque conseruet ac sustenter medijs modis que valde stupendis, vt p̄ædictum est; sed etiam paterna eius prouidentia curam habeat, vt nos in statu & officio apto & commodo ad nōstram salutem consequendam, collocet, inspirando, impellendo & alliciendo vnumquemque ad eum statum, qui sit illi aptior ad hunc finem. Quosdam permouet ad statum Matrimonij, alios ad statum continentiæ & religionis, alios eligit ad officium Prælatorum: b sicut enim (ait Apostolus) *corpus vnum est, & membra habet multa*, quorum sunt diuersa munia; ita vult in mystico Ecclesiæ & ciuilis reipublicæ corpore, esse plura membra, & c vnumquodq; eorum sicut in naturali corpore posuit, sicut voluit; ita Diuina sua prouidentia statuit, vt in mystico essent quidam homines tanquam capita, qui alios gubernent, alij tanquam oculi, qui eminerent in virtute & doctrina; alij sicut manus, qui virtæ actiæ opera exercerent; alij sicut pectus & cor, qui veluti occultarent se in secreto vitæ contemplatiæ, & vniuersitate; alij sicut pedes, qui in seruilibus & humilibus ministerijs occuparentur, & quoniā Deus nouit vniuersumq; complexionem, ingenium, & facultates siue talenta; ita prouidentia sua inducit eos ad statum & officium, eorum naturæ accommodatum: nisi homo se subtrahens à directione & gubernatione Diuina, eligat statum & officium pro suo arbitratu & apprehensio-

ne,

ne, in malos fines , aut per mala media.
EX HAC veritate bene perpensa, concipiā
magnā gratitudinem erga Deum Dominum
nostrum, pro paterna hac sua prouidentia: in
qua re tamen duo sunt aduertenda. Primum,
vt si necdum elegerim statum virx, recurram
ad ipsum Deum, serioq; illum ab eo petam,
adhibitis interim medijs licitis , quæ non de-
clinent à Diuina ipsius prouidentia; illa enim
statu & officium illud mihi designabit, quod
expedit mihi per talia media, si meam fiduciā
in ea ponam: quod si media, quæ ego apta esse
existimo, non sufficient, sciet bene ipsa alia
adhibere, vt quod intendit, affequatur. cuius
rei admirāda exempla sunt in scriptura, qua-
dia sunt matrimonium Isaac cum Rebecca,
Tobiæ cum Sara per Angelum Raphaëlem; e-
lectio Ioseph, vt esset Vice-Rex Aegypti; &
Daudis, vt esset Rex Israël.

Quod si iam in statu aliquo ex prouiden-
tia Diuina sum constitutus , quieto omnino
animo me esse decet, & confidere, me per il-
lud medium, consecuturum æternam vitam;
siquidem in eum finem Deus me ad illum sta-
tam vocauit. Quod si status ille aut officium
sit vile, non propterea erubescam, nec existi-
nabo me quasi derelictum : sicut è contra si
fuerit officium altum , non me inaniter
offeram, sed vt ait Apostolus , d vnus-
quisque in qua vocatione vocatus est, in ea
permaneat , siue seruus , siue liber , siue

I.

II.

d 1. Corint.
7.20.

magnus

magnus, siue parvus. si status & officium sit magnum, in eo permaneat in humilitate; si parvum, in magna fiducia, præstat enim esse pedes in Ecclesia, & ire postea ad cælum; quā esse caput, & descendere ad infernum. Quare exulta, anima mea, in Deo tuo: et in cūus manibus sortes tuæ sunt; & quamcunque ille tibi dederit, accipe cum lætitia. sors enim status & officij, quod ille tibi destinauerit in hac vita, dirigitur à Diuina prouidentia, ut obtineas gloriæ & beatitudinis sortem in futura.

P V N C T V M II.

DEINDE consideranda est suavitas Diuinæ prouidentiæ, in statuum & officiorum distributione, quæ eminet in vna re ita propria Dei, ut nullus sit princeps, nec monarca, qui eam possit adhibere. quia enim Deus est vniuersalis gubernator totius mundi, valdeque gloriatur, se à fine usq; ad finem attingere fortiter, & disponere omnia suauiter, distribuit hominib. inclinationes & propensiones, ad diuersos status & officia, adeo admiranda suavitatem, ut nullū sit officiū etiam gravissimum & leuissimum, ad quod aliqui nō sint vehementer propensi; etiam si aliud nihil eos ad illud impellat, quām sola iudita eis propensio. imo etiam filii eorum parentum, & vterini fratres, quales fuerunt b Esaū & Iacob, diuersas omnino & valde repugnantes à natura propensiones habere solent. Nam ut figulus, ex eadem luti massa facit vas va-

c Psal. 30.

16.

a Sapi. 8.1.

b Genes. 25.

25.

riarum

narum formarum, quæ ad diuersa ministra destinantur, & ex eadem seminali materia, sunt diuersa membra eiusdem corporis, in quo varias habent formas, & varia munia exercet; ita Diuina sapientia & Omnipotentia, exeadem generis humani massa, producit varios homines, cū diuersis propensionibus, ad munia & occupationes diuersas: quo nomine plurimam illi gloriam dabo; attendens, quod omnes huiusmodi propensiones cedant in meam utilitatem; ut videlicet sint, qui delectentur, me in bello defendendo, alij me in pace gubernando, alij colendo terram, alij vestes conficiendo, alij faciendo alia, quibus ego indigo. ut enim ait Apostolus, c
c. 1. Corin.
12. 17.

V I. Part. Medit. m m violen-

violenter trahi ad aliquod officium vel statum, in quo viuam tanquam remigando; præcipue si status aut officium sit diuturnum, aut duret per totam vitam.

O Pater amantissime, gratias tibi pro ea suavitate, qua homines gubernas, iucundum his faciens onus, quod alijs est permolestum; vt d vnusquisque onus suum facile iucundèque portet, & omnes mutuo se cum iætitia iuuent. Id mihi quæso concede Domine, vt ad meum onus portandum, ita ego me accommodem, vt sim vtilis meis proximis, sicut eosdem vtilest mihi esse cupio.

d Galat. 6.5.

II.

DE INDE in eadem ipsa Diuinæ prouidentiæ suavitate est perpendendum, quod si nobis desit naturalis propensio ad statum & officium, quod vult nobis imponere, det nobis liberaliter supernaturalem propensionem, medijs inspirationibus & illustrationibus Diuinis, quæ tot rationes vtilitatis & couenientiæ manifestare solent in eo statu & officio esse, vt, quamuis alioqui arduum illud sit ac difficile, iucundum reddant ac facile. Et ita nos docet experientia, quod multi propter huiusmodi Diuinam inspirationem & impulsum, inclinent vehementer ad seculum deferendū, amplectendum verò statum religiosum, aut officium permolestū & abiectum; id quod facient maiori sua voluptate, quam alij amplectantur status & officia iucundiora & faciliora ipsi nature & carni;

quia

quia gratia Dei abunde supplet quod naturæ deest.

Quod si quando Dominus Deus noster, non det hanc inclinationem & sensibilem delectationem in electione status; ad minimum dat rationes adeò efficaces, ut omnino intellectum conuincant, & faciant iudicare, conuenire sibi, talem statum amplecti, quem voluntas certo firme decreto acceptat & amplectitur, vincens superiori spiritus lumine naturalem omnem repugnantiam & horrorem.

O Deus animæ meæ, in manus tuas me totum projicio, fidem tuæ Diuinæ prouidentiæ, quod sis daturus etiam delectationem & consolationem in officio aut onere ferendo, quod mihi volueris imponere. Quod si caro eā iucunditatem ac delectationem non senserit, quam appetit; satis mihi erit, quod eam percipiat Spiritus; haec reputans magnam & propriam iucunditatem, amplecti & facere, quod tibi arrider. Hæc mea sit, Domine, vñica propensiæ, in omnibus sequituam voluntatem in æternum. Amen.

III.

PVNCTVM III.

TERTIO consideranda est eiusdem prouidentiæ Diuinæ efficacitas, in prospicendo de auxilijs sufficientibus, ad ferendū statu & officiū, quod ipsius directione suscipitur

mm 2

quia

qua nemini aliquid mandat, quod illi sit impossibile; nec onus grauius imponere vult, quam possit is ferre, iuxta vires quas habet, & facultates gratiae, quas Deus ei tribuit. Ideoque coniugatis ad ferenda Matrimonij-era & sui officij, specialem dat gratiam per Sacramentum Matrimonij; & Sacerdotibus, ad ferenda onera sui officij, dat Spiritum Sanctum per Sacramentum Ordinis; & Religiosis dat gratiam, iuxta onera Religionis quam profitentur; Prælatis & aliorum gubernatoribus, dat etiam sufficientem Spiritum ad illum gubernationem. & quod illa grauior est ac difficilior, eò copiosior Spiritus datur. Vnde cum Deus Moysi abstulit partem gubernationis plebis, dixit; a auferam de Spiritu tuo, tradamq[ue] septuaginta senioribus ut sustentent tecum onus populi: quasi ei diceret; tantam ego tibi gratiam & facultatem dabam, ut totum onus ferre posses; cum autem partem huius oneris alijs dari velis, ego partem eius Spiritus & facultatis, quam soli tibi dabam, à te auferendo, illis communicabo, ut portare possint ipsi partem oneris, quod subeunt. Ex quo fit, ut æquè mihi sit facile ex Divina prouidentia, duplicatum onus ferre, atque simplex. nam ad duplicatum terendum, duplicatas quoque vires dabit. quare magno feroiore licebit mihi illud Psalmi Deo nostro dicere: b proba me Domine & tentame: vrenes meos, & cor meum: impone mihi onus officiorum & laborum pro tuo libitu; quoni-

a Nume. 11.

17.

b Psal. 25.2.

AM

Am misericordia tua ante oculos meos est semper. & complacui mihi in veritate & fidelitate tua, ob quam sum certus, quod aucturus si gratiam & vires, si onus auxeris, & labores.

EX HIS quæ sunt dicta intelligam, periculosisimum esse, statum suscipere contra Dei voluntatem, & per media alioquin prohibita. Nam hoc est abscondere filum mediorum, quæ Diuina prouidentia ad animæ meæ salutem disposuerat. quare omnes errores, qui in illo statu mihi euenerint, mihi tribuentur; dignumque me constituam, cui Deus non det vires & gratiam, ad ferenda onera quæ ego ipse sponte mea contra ipsius voluntatem suscepi; ideoque succedet mihi, quod Christus D.N.dixit: *cōm̄nis plātatio, quam non plantauit Pater meus cælestis,* ^{c Matt. 15.} 13.

eradicabitur. quo ramen non obstante, quando error est iam factus, nec habet remedium, propterea quod status sit perpetuus, aut ob aliquam aliam causam, non debo desperare de Diuina misericordia; cuius adeo est infinita charitas, ut, quando aliquis ex via illa recedit, qua ipse illum paterna sua prouidentia ducere statuebat; scit, potestque alia ratione eum reducere ad viam vnde exierat, educens bonum ex malis; & ex erroribus id, quod sit rectum; modò facti pænitens, sicut alter filius prodigus, redeat confidenter, ac se in eius manus projiciat, qui neminem ad eas recurrentem repellit, aut deserit.

*Monita ad status electionem faciendam posita
fuerunt in. 3. parte Meditatione. 7. & 8.*

MEDITATIO XLVII.

DE PROVIDENTIA DEI
circa institutionem status Religio-
si, & Varietatem Institutorum;
aliquorumque ad ea vo-
cationem.

PUNCTVM. I.

CONSIDERANDVM est pri-
mo, prouidentiam Diuinam
statuisse, ut intra suam Ecclesi-
am essent domus & familiæ Re-
ligiosorum, Diuino ipsius cul-
tui mancipiorum; idque ob altissimos &
præstantissimos fines, quorum præcipuoshic
perpendemus

I.
*S.Tho. 2. 2.
q. 186.*
PRIMVS est, ut ipsa Religio sit schola
Christianæ perfectionis, quæ in perfecta cha-
ritate, & coniunctione cum Deo, & cum
proximis cōsistit, reiectis rebus omnibus, quæ
quo quomodo ab ea retrahunt, quò præcep-
tum dilectionis, maxima qua fieri poterit per-
fectione, impleatur. Quare ipsa Religio est
a *Psal. 23. 6* etiam domus charitatis: est enim a generatio
quarentium Dominum, & faciem eius, & locus
b *132. 1.* fratrū habitantium in unum; congregatio
c. *Eccli. 3. 1.* & c Ecclesia filiorum sapientie; quorum natio
& conditio est obedientia & dilectio.

HINC